

Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at de, der bo ved den sydlige Del, have en moralsk Ret til Erstatning, for hvad de have tabt og lidt. Det have de, men de, som bo Nord paa, bør nyde samme Ret. Skal der gives Erstatning, maa vi se Sagerne paa nært Hold, og vi maa have nøjagtigere Oplysninger end dem, vi have haft hidtil, thi de ere ikke tilstrækkelige.

Det er faktisk, at der er sagt adskiligt om den lidte Skade, som ikke passer. Der er f. Eks. sagt, at Oversvømmelserne have skadet Rørskæret, men det er Overdrivelse i stor Maalestok. Saa vidt jeg ved, er det salte Vand ikke nogen Gift for Rørene, saa vidt jeg ved, vokser der Masser af Rør nede ved Ribe, hvor de i særlig Grad fugtes af det salte Vand. Naar det er sagt, at sidste Aar har Rørskæret ikke været saa godt, som det tidligere har været, navnlig i Stadil Fjord, hvor det egentlige Rørskær er, maa dertil svares, at en Del af Stadil Fjord er afdæmmet saaledes, at Havvandet ikke kan komme ind, men at der ingen Forskel er paa, om Rørene staa paa den ene Side af Dæmningen eller paa den anden. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) talte om et Brev fra en Mand, som havde lidt stor Skade, idet han tidligere avlede Rør for 300 Kr. aarlig, og nu intet kunde avle. Jeg ved ikke, hvad det var for et Brev, det havde været heldigt, om det ærede Medlem havde nævnt Brevskriverens Navn. Det skulde dog aldrig være et Brev, der var meget paa Tale i Fjor, den Gang Udvalget og Ministeren sejlede gennem Ringkøbing Fjord, et Brev fra en Mand, om hvem det blev sagt, at han havde udtalt sig om sin Avl af Rør o. s. v., men hans Nabo udtalte til mig, at denne Mand havde aldrig avlet saa meget som en Trave Rør. Naar det ikke er mere, det drejer sig om, er det ikke værd at tale saa meget om det.

Imidlertid, Skade er der sket, men det er ikke Gennemskæringen ved Hvide Sande alene, der har forvoldt Skaden, der er mange andre Momenter, som have bidraget dertil. Nu staa vi overfor et Vendepunkt, og naar vi nu skulle til at stemme, skal enhver af os afgøre med sig selv, hvorhen han vil gaa. Det, det drejer sig om nu, er, om man vil gaa til Lukning eller til Indsnævring og Sikring af Kanalen ved Hvide Sande. Hvad enten man gaar den ene Vej eller den anden, ville Udgifterne blive omtrent lige store. Der er vist ingen, der tør sige noget bestemt om, hvad der vil blive det dyreste, det, som er Ud-

valgsflertallets Ændringsforslag, eller det, som er Kommissionens Forslag og Ministerens her i Tinget indbragte Forslag. Men der er den Forskel, at dersom vi gaa til at lukke, er det Forsøg, som vi vare i Færd med at anstille, aldeles opgivet, saa have vi ikke noget i den Retning. Dersom vi derimod gaa den Vej, der er foreslaet af Kommissionen, og begynde med en Sikring og Indsnævring ved Hjælp af Indbygninger fra Siderne, saa at der bliver en mindre Aabning tilbage, ville vi faa gjort det Forsøg, som vi endnu savne, hvorvidt et Udløb ved Hvide Sande, sikret og indsnævret, kan fyldestgøre de Forventninger og Krav, man stiller med Hensyn til Afvandingen af Fjorden. Gaa vi til nu at vedtage en Lov om Lukning, afskære vi os fra de Chancer, der ligge der, og det synes jeg er meningsløst.

Det vil tage mindst et Aar, siges der, at aabne ved Nymindegab. Det vil ogsaa tage et Aar at lave en Lukning eller en Sikring ved Hvide Sande. Men dersom vi tænke os, at Hvide Sande-Kanalens Tillukning blev fremmet saaledes i det Aar, at vi staa med en Indbygning fra begge Sider og et Gennemløb af omtrentlig den Bredde, der er foreslaet bibeholdt, og det saa viser sig, at Afvandingen fra Ringkøbing Fjord derved kan ske tilfredsstillende, have vi en Lov, der siger: I skulle lukke alligevel, selv om I nu kunne se, at Indsnævringen er en tilfredsstillende Løsning, og det synes jeg er ganske meningsløst at give en saadan Lov, hvis Følger man paa Forhaand ikke kan kende. Viser det sig, at Hvide Sande-Kanalen ikke kan opfylde de Forventninger, man nærer, er der jo den Udvej, at man kan stoppe det Hul til bagefter, og vi vide, hvad det vil koste. Men lukke vi, inden vi faa det forsøgt, have vi afskaaret os fra den Chance, vi havde.

Der er sagt, at ved Lukning faa vi stabile Forhold, saa faa vi Ro. Nej, paa ingen mulig Maade. Det maa siges her i Rigsdagen, at vi ikke derved faa Ro om den Sag, det sagde den højtærede Minister ogsaa tydeligt nok. Uroen vil komme igen, saa snart det viser sig, at Afvandingen ikke er tilfredsstillende, hvad den sikkert aldrig kan blive gennem Nymindegab. Og vi ere ikke sikrede mod at faa Oversvømmelser, paa ingen mulig Maade. Vare vi endda sikrede mod det, saa var der dog noget vundet. Men det ere vi ikke, thi vi have, som det ogsaa er blevet sagt, haft mange Oversvømmelser, ja, vi have endog haft Højvande, som have gjort